

Lenka Procházková: Prodloužení času, než se setmí

pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/lenka-prochazkova-prodlouzeni-casu-nez-se-setmi

Pokud mu po sečtení hlasů připadne nejvyšší funkce ve státě, bude mít proti sobě kromě vykolejených mediátorů a šokovaných voličů Petra Pavla i podstatnou část obou komor Parlamentu, většinu ústavních soudců včetně předsedy a všechny členy vládního kabinetu. Rovněž z Bruselu a NATO bude zaznívat spíše skřípění zubů než distingovaný potlesk, komentuje Lenka Procházková.

Prezident dvojího lidu

Ostatně, ani chvilková radost českých občanů, kteří by Andreji Babišovi přispěli k vítězství, nebude všeobecně čirá. Z debat na sítích je zřejmé, že mnozí mu půjdou hodit svůj hlas se sebezapřením a jenom proto, že cítí, že tyto volby jsou křižovatkou a nechtějí opožděně litovat, že se jí vyhnuli. Především pro ty, kteří v prvním kole hlasovali dle svého nejlepšího svědomí a vědomí pro Jaroslava Baštu, který jako jediný z kandidátů vzbuzoval aspoň naději, že plánovanému osudu republiky lze z hradní bašty vzdorovat, především pro těchto 250 tisíc lidí bude hlas vhozený pro Andreje Babiše osobní urážkou. Někteří z nich to nepřekonají a buď zůstanou doma nebo vhodí protestní neplatný lístek či prázdnou obálku.

Pokud (přesto) AB zvítězí, pocítí tito jeho zásadoví nevoliči úlevu, že se tak stalo, aniž by se sami „ušpinili,“ a přitom jim zůstane „svaté právo“ kritizovat příští skutky prezidenta, kterého nevolili. Takové „právo“ si nenárokují ti, co jej podpoří „z nouze“ a bez očekávání, že se AB z vděčnosti za své zvolení rázem promění a nabude charakter čestného státníka. Nenabude. Nejspíš vděčnost ani nezná. Ale skutky ve prospěch státu nemusejí být motivovány mravností, může je diktovat pud sebezáchovy, který Andreje Babiše už nyní nutí hrát vabank.

Rychlost, s kterou v pauze před druhým kolem přijal zásadní výroky z kampaně Jaroslava Bašty, který skončil na štítu, naznačuje, že i pro něj je udržení míru nejvyšší prioritou. Jako ekonom bude usilovat o pozitivní hospodářský vývoj republiky. Sociálního cítění, kterým se vždy pyšnil, se přitom vzdávat nemusí. Jako podnikatel ví, že šetřením se peníze nevydělají a že je moudřejší získávat je do rozpočtu z míst, kam unikají, než plošně zvyšovat daně občanů. Ví, že je nepopulární prodlužovat dobu jejich odchodu do důchodu a nechat inflaci růst bez účinné obrany, a proto se bude snažit se tomu vyhnout.

Pokud AB souboj s PP vyhraje, dostane příležitost, pro kterou nám (zastáncům české státnosti), nakonec zbyl. Jak ji využije a zda ji nakonec nezmaří, netuší asi ani on sám. Nepodpírá ho ideál o vítězství pravdy a lásky, ani přesvědčení o moci bezmocných a jistě si dopředu dokázal spočítat, které mocné síly mu budou házet klacky pod nohy, pokud se stane českým prezidentem on (jim navzdory). Roli „mučedníka“ už si dosyta užil a jeho vztek z nerovného souboje, ve kterém mu média a fašizující se „ulice“ vnutila pozici šikanovaného otloukánka, mu zřejmě nedovolí dobrovolně kapitulovat. Ovšem kuráž, kterou bude potřebovat po svém případném zvolení, bude jiného druhu. Jako prezident nebude hájit jen sám sebe, svou rodinu, své

politické hnutí a své firmy, ale především republiku a její lid. K tomu se zaváže slibem při obřadu, jehož průběh bude v přímém přenosu „zrežírován“ buď jako tryzna nebo jako nedůstojná fraška, případně skrumáž obou žánrů.

Lze očekávat, že inaugurační projev prezidenta Andreje Babiše bude provázen pískotem, hromadným odchodem provládních poslanců a senátorů, někteří se možná i obnaží a nastaví kamerám protestní hesla na svých hrudích. Pokud bude prezident AB podle zvyku na závěr slavnosti chtít zajít do korunovační katedrály, protestní dav na třetím hradním nádvoří se mu pokusí zahradit cestu. Doprovod manželky a dětí, ba ani jezulátko v kapse vybičovanou nenávist davu nezklidní, prezidenta bude muset při cestě k chrámu bránit špalír hradní stráže možná posílený o těžkooděnce. Bude to zabíráno i z vrtulníku, aby podobnost s uličkou hanby byla dostatečně zřetelná. Z televizních studií budou on line přenos mediátoři dovysvětlovat tak, aby podívaná nevzbuzovala u diváků soucit ale spíš pocit zadostiučinění.

Na závěr obřadního (smutečního) dne možná premiér svolá tiskovou konferenci a obklopen svými ministry, předsedkyní Sněmovny, předsedou Senátu a někým v komži promluví útěšně o tom, že prezident přece není monarcha a že jeho pravomoci jsou omezené a další jejich omezování je v plánu. Nakonec premiér vyšle občanům uklidňující signály o tom, že demokracie má proti choutkám ne demokratického (byť zvoleného) prezidenta své pojistky, na rozdíl od diktátorského Ruska. Ministryně obrany zalituje, že vrchním velitelem ozbrojených sil se stal člověk s nemravnou modrou knížkou, který na billboardech zbaběle strašil válkou, takže zmanipulovaní venkované jej zvolili, což je sice nutné respektovat, ale úctu kolektivního západu to nevzbuzuje a je jen na nás, zda si tu pošramocenou čest dokážeme vybojovat zpátky. Ministr vnitra připomene, že šíření dezinformací je v právním státě

nepřípustné a musí být trestné, neboť boj o svobodu slova je pro Husův národ závazkem. Vyzve občany, aby sledovali jen prověřená média a sdíleli jen cílené informace.

Pokud Andrej Babiš zvítězí ve volbách, stane se prezidentem dvojího lidu, neboť nenávisť vůči němu se nerozplyne ani neunaví, naopak bude systematicky podporována. Jmenování nových ústavních soudců včetně předsedy, které je v rukou prezidenta, ukáže, zda je AB ochoten a schopen hrát vabank i dál, nebo se „pod tlakem okolností“ dá krůček za krůčkem usměrnit, což je pravděpodobnější. Ale i v případě, že po počátečním váhání a lavírování tento provazochodec seskočí na zem a zařadí se do kohorty poslušných, získá naše republika prodloužený čas. K čemu? Pro naději, že nějaká vnější kolize přiměje „hráče světového kalibru“ zamíchat karty a rozdat je znovu.